

בש"פ 3331/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון
בש"פ 3331/16

לפני:
המבקשת:
כבוד השופט י' עמית
מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:
פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי
(סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, בצירוף סעיף
10ג לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול),
התשל"א-1971

תאריך הישיבה:
י"ד בניסן התשע"ו (4.2016.22)

בשם המבקשת:
בשם המשיב:
עו"ד עידית פרג'ון
עו"ד שרון דניאלי ועו"ד טלי קסלסי

החלטה

בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) ולפי סעיף 10ג לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971.

1. ביום 26.10.2015 הוגש נגד המשיב, קטין יליד 0.0.98, כתב אישום המייחס לו עבירה של ניסיון רצח לפי סעיף
305(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); שתי עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333
לחוק בנסיבות סעיף 335(א)(1) לחוק; ושתי עבירות של פגיעה בנסיבות מחמירות ממניע גזענות, לפי סעיף 334
לחוק בנסיבות סעיף 335(א)(1) לחוק בצירוף סעיף 144 לחוק.

על פי המתואר בכתב האישום, בשעות הבוקר של יום ה-9.10.2015, הצטייד המשיב בסכינים, מברג ומפתח שוודי
במטרה לגרום למותם של אנשים ממוצא ערבי. תחילה דקר המשיב עובד ניקיון שעמד ברחוב בכתפו ובגבו, לו נגרמו
חבלות חמורות. זמן קצר לאחר מכן, יצא המשיב שוב מביתו ודקר שניים שעסקו בעבודות ריצוף, ואף הותיר את אחד
הסכינים נעוצה בכתפו של אחד מהם. משם המשיך המשיב ודקר אדם נוסף, וגם כשהאחרון החל לברוח הוסיף המשיב

לדלוק אחריו ודקר אותו בגבו. לאחר מכן נמלט המשיב מאזור האירוע, ולבסוף נתפס בידי עוברי אורח ושומר בית ספר הנמצא בקרבת מקום.

2. עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים. יצוין כי כבר בשלב מעצר הימים נשלח המשיב לבדיקה פסיכיאטרית, ובהסכמת הצדדים הוארך מעצרו. בהמשך הופנה המשיב גם לשירות המבחן לנוער לצורך עריכת תסקיר מעצר.

בעניינו של המשיב הוגשו מספר תסקירי מעצר. כשבועיים לאחר הגשת כתב האישום, ביום 11.11.2015, הוגש תסקיר ראשון, בו פורטו נסיבותיו האישיות המורכבות של המשיב, הכוללות שימוש בסמים ושהות לא רציפה בבית אומנה, וכן פגיעה מינית שחוזה בילדותו. כן פורטו קשיים במישור המשפחתי (בין היתר, שני אחיו מוכרים גם הם לשירותי הרווחה והסתבכו בעבר בפלילים). שירות המבחן נמנע מלהמליץ על שחרורו של המשיב לבית אמו או לבית האם האומנה, בין היתר לנוכח עברם הפלילי של המפקחים המוצעים (לרבות של אם האומנה עצמה, לה עבר פלילי הכולל סחר ושימוש בסמים ואלימות), וההתרשמות כי אינם תופסים נכונה את מורכבות המצב וגורמי הסיכון. עוד נאמר כי על מנת להבין את צרכי הטיפול של המשיב ולגבש המלצה בעניינו, יש להשלים את הבדיקה הפסיכיאטרית ולשקול בהמשך אם יש מקום גם לבדיקה פסיכולוגית.

בהמשך הוגש תסקיר נוסף שנמנע מלהמליץ על חלופות המעצר שהוצעו. בעקבות הודעת המשיב כי הוא נכון להשתלב בכל מסגרת חוץ ביתית שתוצע לו, התבקשה דחייה נוספת מטעם שירות המבחן לצורך עריכת אבחון פסיכו-דיאגנוסטי. הדיון נדחה אפוא בהסכמת הצדדים.

3. חוות דעת פסיכיאטרית מטעם ד"ר מיכה רגולסקי, מנהל יחידת הנוער במרכז לבריאות הנפש בבאר שבע, הוגשה ביום 6.12.2015. בחוות הדעת נאמר כי המשיב לוקה בהפרעת אישיות מעורבת, אנטי סוציאלית גבולית ואורגנית, בפגיעה אורגנית על רקע השימוש בסמים, ובהפרעת קשב ואימפולסיביות קשה שסימניה מוחמרים בשל השימוש המאסיבי בסמים. עוד נאמר כי המשיב אינו זקוק לאשפוז פסיכיאטרי, אולם זקוק לטיפול פסיכולוגי סוציאלי לצרכי גמילה, וכן זקוק לטיפול בהפרעת הקשב ובהפרעת האימפולסיביות. בסיכום הדברים בחוות הדעת נאמר כי המשיב מסוגל לעמוד לדין, ואף שלא ניתן לשלול שפעל בהשפעת סמים, הרי שהוא הבין את תוצאות השימוש בסמים ויכול היה להימנע מהשימוש בהם, ולכן היה בר עונשין בעת ביצוע העבירה. אציין כי בחוות הדעת יש התייחסות לאפשרות כי המשיב פעל בהיותו נתון במצב פסיכוטי. וכך נאמר: "אף שיתכן שבאופן חד פעמי הופיע פסיכוזה חולפת שגרמה לו לנהוג כפי שנהג, אלא שהסבירות לכך לא ברורה. מצב שמאפשר קיום פסיכוזה חריגה שכזו הוא שימוש חריג בסמים נוספים, דוגמת LSD או 'ניס גיי' שהקטין טען שהשתמש בהם אבל הוא סיפר שהוא ידע את שהם עלולים לגרום לו...".

תסקיר שלישי הוגש ביום 22.12.2015, בו פורטו תוצאות המבחן הפסיכו-דיאגנוסטי שנערך למשיב. בתסקיר נאמר כי המשיב זקוק למסגרת חוץ ביתית של מעון נעול כחלופת מעצר, וזאת בשל צרכיו הרגשיים ובשל הסיכון הגבוה שיחזור על העבירות. מפרוטוקול הדיון שנערך למחרת, עולה כי לדברי מפקחת אבחון והשמה ארצית, ההמתנה למעונות הנעולים היא למעלה משנה, ולנוכח גילו של המשיב ומצב של נערים אחרים הממתנים לקליטה, לא ניתן להפנותו למעון נעול. בית המשפט לנוער בבאר שבע (כב' השופטת ג' לוי) לא הסתפק באמירה כללית זו של שירות המבחן, והורה בהחלטתו לקבל הבהרות ביחס למעונות הנעולים שעשויים לבוא בחשבון כחלופה מוסדית, על מנת לוודא אם כאן אין כל דרך מעשית לשלב את הקטין במעון נעול, זאת בטרם יוחלט על מעצרו עד תום ההליכים.

4. ביום 6.1.2016 הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב בהעדר חלופה מוסדית מתאימה זמינה, תוך שהוא קובע דיון מעקב ליום 10.3.2016. דיון זה נדחה לבקשת בא כוח המשיב, ודיון שנקבע תחתיו בוטל על ידי בית המשפט, לנוכח קבלת תסקיר מעצר ממנו עלה כי לא ניתן בשלב זה לבחון השמתו של המשיב במעון נעול.

5. השתלשלות הדברים בהליך העיקרי: המדינה מפרטת שורה של בקשות דחייה שהוגשו על ידי בא כוח המשיב, בין היתר על מנת להסדיר את ייצוגו של המשיב; על מנת לקבל חוות דעת פסיכיאטרית; על מנת לבחון אותה לאחר הגשתה; ולצורך עריכת בדיקות רפואיות. חלק מהדחיות נעשו בהסכמת המדינה. ביום 28.3.2016 ביקש בא כוח המשיב דחייה של כחודש ימים לצורך השלמת הבדיקה הפסיכיאטרית מטעם המשיב, ואילו בא כוח המדינה התנגדה לבקשה. בית המשפט קבע מועד למענה ולדיון ביום 18.4.2016, ובדיון זה נקבעו דיוני הוכחות לימים 3.5.2016, 2.6.2016 ו-5.6.2016.

משחלף המועד של ששה חודשים הקבוע בחוק, הוגשה הבקשה שבפני.

6. דין הבקשה להתקבל.

מעשיו של המשיב מעידים על מסוכנותו. המשיב אינו כופר בכך שביצע את המעשים המיוחסים לו, אלא ממקד את הגנתו בטענה כי לא התגבש אצלו היסוד הנפשי הנדרש בעבירה של ניסיון רצח, וכי אין מדובר במניע גזעני-אידיאולוגי, אלא בהתנהגות תחת השפעת סמים. ההליך העיקרי התעכב לבקשת ההגנה ומועדי הוכחות קבועים כאמור לתחילת חודש מאי ותחילת חודש יוני, כך שיש להניח כי ההליך יתקדם במהירות הראויה.

מהתסקירים שהוגשו בעניינו של המשיב עולה תמונה עגומה המשרטטת מסלול, לעיתים ידוע מראש, של נקודת יציאה שהורתה בנזקקות וסיומה בעבריינות. קשים שני חייו של המשיב, והתמונה בעניינו היא מורכבת, גם בהיבט הנפשי. אך דווקא בשל כך, נקל עלי להיעתר לבקשתה של המדינה להאריך את מעצרו של המשיב, וגם אם היה נמצא מקום במעון נעול, ספק בעיני אם ניתן היה לקלוט את המשיב, שכיום קרוב לגיל 18, במסגרת זו.

במהלך הדיון שנתקיים בפני, שמעתי את המשיב, השווה כיום בהפרדה בכלא "אופק". המשיב יודע להתנסח היטב, ולא אכחד כי חלק מהתבטאויותיו מדאיגות, וכפי שהבינתי מדבריו, הוא מסרב להיפגש עם אנשי טיפול במהלך שהותו בכלא. לתשומת לב הנוגעים בדבר.

7. אשר על כן, אני מאריך מעצרו של המשיב מיום 26.4.2016 למשך ארבעים וחמישה יום או עד למתן פסק דין בתפ"ח 52562-10-15 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ד בניסן התשע"ו (22.4.2016).

ש ו פ ט

